

ת"פ 5622/11/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13-11-5622 13 Mai 2014

פלוני (עוצר)

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקה

בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עוצר)

הנאשם

ஜרא-דין

רקע

1. ביום 8.1.2014 הורשע הנאשם על-יסוד הودאותו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיווחסו לו בכתב-אישום מתקון כדלקמן: תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); והזיק בצדון לפי סעיף 452 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתקון, המתلون הינו אביו של הנאשם ומתגורר בדירה מעל דירת הנאשם בבניין שכונת ... בירושלים. ביום 2.11.2013, בסמוך לשעה 17:00, תקף הנאשם את אביו-המתلون בדירתו וגרם לו חבלה של ממש. באותו נסיבות, בעת שהנאשם היה מבושם, הוא הבחין באביו וניסה לתקוף אותו באמצעות פטיש. האב התגונן בעזרת שולחן והפטיש פגע בשולחן. לאחר מכן, הנאשם שב אל דירתו. בהמשך, חזר הנאשם אל דירת אביו כשהוא מצויד בmundra, ובאמצעותו תקף את האב בכתפו. כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמה לאב חבלה בכתפו השמאלית. באותו נסיבות, הנאשם גם הזיק הצדון לנכס בכר שבר את חלון דלת הכניסה בדירת אביו-המתلون. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירות שיווחסו לו.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה במישור העונשין, כך שככל צד נותר חופשי בטיעונו לעונש. עם זאת, בהתאם להסכמה הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, הוריתי על הכנת תסקיר שירות מבחן טרם שמייעת הטיעונים לעונש. בפועל, הוגש לעוני לא פחות מארבעה תסקרים של שירות המבחן בענינו של הנאשם, עליהם עומד להלן. כמו כן, בעקבות המלצה השירות המבחן, הופנה הנאשם להכנות חוות-דעת של הפסיכיאטר המחויז, אשר גם אליה אתיחוס מיד.

תסקרי שירות המבחן חוות-דעת של הפסיכיאטר המחויז

3. לעוני הוגש ארבעה תסקרים של שירות המבחן מימים 19.1.2014, 4.2.2014, 23.2.2014 ו- 1.4.2014 בתסקיר הראשון מיום 19.1.2014 ראה שירות המבחן לפנות לבית-המשפט לצורך בחינת חלופת המutzer של הנאשם

עמוד 1

אותה עת, וזאת בעקבות הפרת תנאי מעצר הבית בהם היה הנאשם אמור לשחות. בעקבות פניה זו והדיון שנערך בעניינה, נעצר הנאשם עד תום ההליכים.

בתסaurus השני מיום 4.2.2014 ציין שירות המבחן כי נפגש עם הנאשם בבית-המעצר והתרשם מבחוור רגיש ופגיע, הסובל מבעיות רגשותיicas ומייחס את האחריות למצוותו לגורם חוץ. צוין כי לנายนם בעיות התמכרות לסמים, והוא מתאפיין בחשיבה בעלת גוון פרנוואידי, קושי בהתמודדות עם תסכולים, נטייה לאימפרטסיביות, בעיות בשליטה בדוחפים, וכן קושי בקבלת אחריות או אשמה על עצמו. התרשמות השירות המבחן הייתה כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי בעקבית התמכרות ובמצבו הרגשי והנפשי. לאחר שהוסבר לנายนם כי הוא זקוק למסגרת ארוכת-טוויה של קהילה טיפולית לתחלואה כפולה, סירב הנאשם ליטול חלק בתהיליך כאמור וקבע את השיחה עם שירות המבחן. לפיכך, נמנע שירות המבחן מלובא בהמלצתה על בדיקת התאמתו של הנאשם לקהילה טיפולית. יחד עם זאת, נוכח התרשותם כי הנאשם סובל מבעיות נפשית וממצוקה רגשית עמוקה, המליץ שירות המבחן כי הנאשם יבדק על-ידי פסיכיאטר מחוץ.

בהתאם להמלצת שירות המבחן, ועל-אף שה הנאשם כבר הורשע בדיון לפי הودאותו, נשלח הנאשם בהסכמה בא-כוח הצדדים לבדיקה אצל הפסיכיאטר המחויז. בחווית-הදעת הפסיכיאטרית מיום 25.3.2014 צוין כי הנאשם מוכר למרכז הפסיכיאטרית עקב מצבים פסיכוטיים בעבר על רקע שימוש בסמים ובאלכוהול. עם זאת, הנאשם נמצא כשיר לעמוד בדיון. כן נמצא הנאשם אחראי למשיו בהעדר תימוכין לכך שבעת ביצוע המעשים היה שרוי במצב פסיכוטי או לא הבין את משמעות מעשיו.

בתסקרים הננספים מיום 1.4.2014 עדכן שירות המבחן כי נערכ ניסיון נוספת לבחון את שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית מקיפה. עם זאת, הנאשם סירב לפגוש את קצינת שירות המבחן בבית-המעצר בטענה כי היא באה "להרים את חייו". ניסיונות של שירות המבחן לשוחח עם הנאשם לא צלחו. בהתחשב בהતנגדותו של הנאשם לשփ פעליה עם שירות המבחן, לא בא שירות המבחן בהמלצתה בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת העבירות המיוחסות לנายนם ועל נסיבות ביצוען ועתרה למתחם עונשה הולמת הנע ממאסר קצר בפועל ועד 18 חודשים מאסר בפועל. נוכח מכלול נסיבות העניין, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוי-גבוה של המתחם הנטען - 12 חודשים מאסר בפועל. זאת, לצד הטלת מאסר מותנה.

מנגד, טען בא-כוח הנאשם כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע מרשו נע ממספר חודשים בעבודות שירות ועד מספר חודשים במאסר בפועל מאחוריו סORG וברית. הסגנור הציע על נסיבותיו האישיות של הנאשם; ביקש להתחשב בכך שהאב סלח לבנו; ועתה והסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה (כארכבה חודשים).

עיר כי בדבריו בבית-המשפט בישיבה מיום 8.4.2014 טען הנאשם כי הוא מוכן להשתלב רק במרכז ים, וכי הוא לא מוכן להשתלב בקהילה טיפולית סגורה כפי שמליץ שירות המבחן.

עמוד 2

5. בהתאם לסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון הילמה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ובמדייניות העונשה הננהga.

הערכיים החברתיים שנפגעו בגין העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש שבביצועה הורשע הנאשם ענין בשמירה על שלמות הגוף, שלמות הנפש ובטיחו האישית של הפרט. אשר לעבירה של היזק בזדון, הרי היא נועדה להגן על הקניין הפרט. ועור כי כאשר העבירה האמורה מבוצעת בתוך ביתו הפרט של נפגע העבירה, הרי היא פוגעת גם בפרטיות וחומרת תחת התפיסה לפיה "ביתו של אדם מבצרו". ודוק, מניסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן עולה כי הן בוצעו כלפי אביו של הנאשם, בתחום דירתו של האב. בהתחשב בכך, העבירות פגעוUPI ניסיבות ביצוען, גם בערכי ההגנה על התא המשפחתי שאמור להיות מקום מבטחים לפרט, תוך הפרת האמון שאמור לשורר בתחום המסגרת המשפחתית ותוך חתרה תחת ערכיים בסיסיים של כבוד אב.

6. **מנסיבות ביצוע העבירות** עולה כי עוצמת הפגיעה בערכיים המוגנים הייתה ממשמעותית, עקב כך שהנאשם הגיע לדירת אביו ועשה שימוש נגדו בנשך קר של פטיש וمعدר. מדובר בכלים אשר עצם השימוש בהם כבנשך מעורר אימה, ועלול להוביל לתוצאה קשה ואף קטלנית. חומרה נוספת טמונה בכך שלא היה מדובר במוקד יחיד, אלא באירוע מתמשך בעל שני מוקדים באותו היום, אשר ניכרת ביניהם מגמה של הסלמה. תחילתה, הגיע הנאשם לבית אביו כשהוא מבושם וניסה לתקוף את האב באמצעות פטיש. האב נאלץ להתגונן מפני בנו בעזרת שולחן, אשר לבסוף הפטיש פגע בשולחן. לאחר מכן ממן הנאשם עזב את המקום. עם זאת, בהמשך אותו היום שב הנאשם בפעם השנייה לבית האב, כאשר הפעם הוא מצדך בمعدר. הנאשם תקף באמצעות המעדר את אביו בכתפו. כתוצאה ממיעשו של הנאשם נגרמה לאב חבלה בכתפו השמאלית. בנוסף, שבר הנאשם את חלון דלת הכניסה בדירתו של האב. דומה כי אין צורך להזכיר במילים על חומרת המעשים הנדרשים וניסיבות ביצועם.

עור כי מעובדות כתוב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה כי בעת ביצוע המעשים הוא היה "מבושם". למען הסר ספק, ולמרות שהדבר לא נתען לפניי, אציין כי במקרה בלבד אין די על-מנת להוכיח קירבה לסיג השכורות כאמור בסעיף 40(ט)(א)(9) לחוק העונשין. כך הוא הדבר, שכן לא ניתן, וממילא לא הוכח, שהנאשם היה קרוב לחוסר יכולת של משעות המעשים, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה. לחלופיון- לא הוכח קירבה לשכורות חלקית בעקבותיה הנאשם לא היה מודע בשעת מעשהו לפרט מפרטי העבירות (ראו: סעיף 34 לחוק העונשין).

7. בחינת מדיניות העונשה הננהga מלמדת כי כאשר מדובר בעבירות אלימות המבוצעות כלפי הורה בעטין נגרמה חבלה של ממש, נוהגים בתיק-המשפט על דרך הכלל להטיל עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל. הרי כי במקרה שעה שניסיבות ביצוע העבירה כוללות שימוש בנשך קר (ראו והשוו למשל: ת"פ (י-ט) 3-13-8764 מדינת ישראל נ' אמלג (2013); ת"פ (ראשל"צ) 11-10-29887 מדינת ישראל נ' טימצנקו (2012)).

8. בהתחשב בעקרון הילמה המהווה עקרון מנחה בענישה; בשם לב לעוצמת הפגיעה בערכיים המוגנים - בין

היתר על רקע אופיו המתרחש של האירוע כלפי האב, השימוש בנשק קר (פטיש וمعدר) וגרימת החבלה בכתפו של האב; בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים כפי שפורטו לעיל; ובהתחשב במידיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי במקרה דין **מתמחם העונש הולם נع מהטלה מס' בודד של 9 חודשים מאסר בפועל ועד 24 חודשים מאסר בפועל.** בנסיבות של המקרה של לפנוי, לא ראוי לסתות ממתחם זה לקולא או לחומרה.

העונש המתאים

9. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגין המתחם שנקבע - **לקולא** אני רואה לטובת הנאשם את הودאותו ביצוע המעשים המתוארים בכתב-האישום המתווך ואת החיסכון בשמיות עדותו של האב-המתלוון. כמו כן, ראוי לחת משקל לניגלו הצעיר יחסית של הנאשם (כבן 22 בעת ביצוע העבירות) ולמצבו הרגשי כפי שעולה מتفسורי שירות המבחן. עוד התחשבתי בכך שלניהם עבר פלילי שאין מכבד וזו הפעם הראשונה בה הוא עומד לדין בגין עבירה אלימות.

לחומרה יש לשקל את חומרת המעשים ונסיבות ביצועם כפי שפורטו לעיל, ואת הצורך להרטיע את הנאשם, וכן את הרבים, מפני הישנות מעשים אלימים המובילים לפגיעה במוגל המשפחתי הקרוב. אין להסכים עם מצב בו אביו של הנאשם יהפוך לקרובן בגין התנהגוותו האלימה וחסורת הרسن של בנו. צוין כי מגילוון רישומו הפלילי של הנאשם עולה כי בשנת 2011 הוא הורשע בשתי עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, בגין נגזר עליו בשעתו עונש מאסר מותנה. אמנם, אין מדובר בהרשעה קודמת בעבירה אלימות, ומדובר בפעם הראשונה בה הנאשם מושרע בעבירות מן הסוג בהן עסקין. עם זאת, יש בהרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית כדי לתמוך לכארה כאמור בתスキרי שירות המבחן ובחוויות-הදעת הפסיכיאטרית לעניין בעית הסמים ממנו סובל הנאשם, אשר ללא טיפול מתאים עלולה חיללה להוביל להישנות המעשים בעtid. העדר המוכנות של הנאשם לשפט פעולה עם שירות המבחן פעמי אחר פעם וחוסר נכונותו להשתלב בהליך טיפול עלי אף בעיותו כמתואר בתスキרי שירות המבחן, נזקפים לחובתו. לפיכך, לא ראוי להסתפק ברף התחתון של המתחם שנקבע.

סוף דבר

10. בסופה של שキלה, ולאחר איזון בין מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:
א. 9 חודשים מאסר לRICTO בפועל, בגין ימי המעצר (ימים 2.11.2013 ועד יום 7.11.2013 וכן ימים 27.1.2014 ואילך).

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא עבר עבירה אלימות מסווג עון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחררו ממאסר. התנאי הוא שה הנאשם לא עבר עבירה אלימות מסווג פשע.

המציאות תשליך העתק גזר-הדין לשירות המבחן.

גזר-הדין יפורסם ללא פרטים מזוהים של הנאשם ואביו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך **45 ימים מהיום**.

ניתן היום, י"ג אייר תשע"ד, 13 Mai 2014, במעמד הצדדים.